

drivendes indtægtsforhold er stærkt svingende, er det imidlertid fundet rigtigere at lægge vægt på, hvilken *indtægt* pågældende *under hensyn til sine uddannelsesmæssige forhold* ville have haft udsigt til at opnå, såfremt han ikke var kommet til skade. § 31, stk. 1, 2. pkt., ændres derfor i overensstemmelse hermed.

Mens den pågældende lovregel, der tager hensyn til den tilskadekomnes formodede fremtidige indtægter, er rimelig, når der er spørgsmål om at fastsætte en årsløn som udgang for beregning af invaliditetserstatning, anses det for mindre rimeligt at anvende den samme årsløn ved *beregning af dagpengeerstatning*. Der opstår herved tilfælde, hvor en tilskadekomnen får en dagpengebetaling, der overstiger, hvad han på det pågældende tidspunkt ville have kunnet tjene. Som nyt *stk. 2* har man derfor indsat en bestemmelse, hvorefter årslønnen skal fastsættes under hensyntagen til pågældendes *arbejdsfortjeneste i tiden før indkaldelsen* og til den fortjeneste, som han må antages at ville have kunnet opnå *i det første år efter hjemsendelsen*.

I *stk. 3 forhøjes årslønsbeløbet* — der med den fra 1. april 1958 gældende pristalsregulering udgør 10 150 kr. — fra 7 000 kr. til 13 000 kr. (efter det oprindelige lovforslag 12 000 kr.)

Ved en ændring i § 32 bevares den bestående rytme i *reguleringen* af nærværende lovs og ulykkesforsikringslovens ydelser.

De ændrede bestemmelser om *anke* af direktoratets afgørelser i §§ 5 og 6 træder i kraft den *1. oktober 1959*.

I øvrigt træder de gennemførte ændringer — med visse begrænsninger — i kraft den *1. april 1959*.

Lovforslaget fik i folketinget tilslutning fra alle sider som udtryk for en rimelig ajourføring og en naturlig konsekvens af det tidligere nævnte lovforslag om ændringer i ulykkesforsikringsloven.

Under udvalgsarbejdet udarbejdedes en række ændringer, der var en følge af den stedfundne behandling af tilsvarende bestemmelser i ulykkesforsikringsloven.

Lovforslaget vedtoges ved *3. behandling* enstemmigt.
